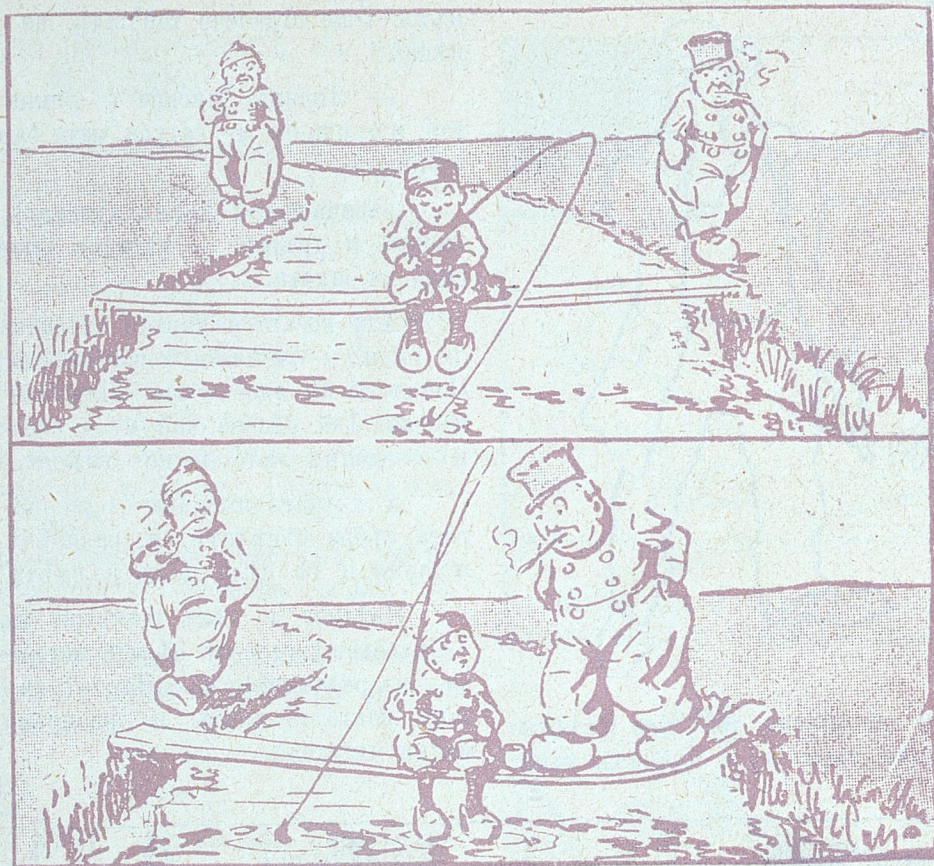

- 1) Чочо седнѣ на дъсченото мостче и ловѣше риба съ вѣдица.
- 2) Това заинтересува двама приятели, и шѣ приближиха Шихо до Чочо, и любопитно надникнаха.

телка на горскитѣ птички и на цвѣтѣта. Тя била чудна хубавица. На главата ѝ стоялъ вѣнецъ отъ най-хубави цвѣтя. На прѣститѣ ѝ блѣщѣли безцѣнни камъни, на гуптата ѝ били закачени гердани отъ разноцвѣтни росни капки.

— Защо плачешъ момченце, попитала тя и му дала една китка ягоди, които носила въ ржка.

— Загубихъ се! — отговорило съ плачъ момчето.

— Защо си дошло въ гората? — попитала хубавата горска царица.

Дѣтето пакъ се разплакало.

Тогава вмѣсто него отговорили птицитѣ:

— Това момче чупѣше яйцата ни, разваляше гнѣздата ни и мжчеше малкитѣ ни птички, добра царице. И ние искаме да му изкълвемъ очитѣ.

— Не, казала добрата царица. Простете му. Азъ ще го взема и ще го науча на добро.

Царицата взела за ржка малкото момче и го повела изъ гората. Птицитѣ се разотиили по гнѣздата си.

Царицата завела момчето въ палатитѣ си и се заела да го учи. Но то било лошо и лѣниво момче. Добрата царица понѣкога плакала отъ мжка. Тя го мжчила цѣли три мѣсеца. Но момчето нищо не научило. Научило само двѣ букви отъ букваря: Г и У.

Другитѣ букви не могло да научи, а на всички викало Г или У.

— Чети! казвала царицата, като му давала букваря.

Момчето отваряло книгата и почвало да срича:

— Г — у — Гу, Гу — Гу...